

Nam ἔχέτω βλεφάρων ἵτυν τολεληθότως σύνοφεν perinde est, ac si dixisset, ἔχέτω τὰς ὄφρους λεληθότως συγκεχυμένας· quo vocabulo vtitur alicubi Plutarchus. Existimabit aliquis fortasse, βλεφάρων ἵτυν accipi αὐτὶ τῶν βλεφαρίδων· et hic sensus prima fronte se offert. Sed si quis propius intueatur: videbit, contextum orationis hoc non ferre. Nam quid hoc sibi vellet tandem, μὴ διάκοπτε τὸ μεσόφρουν, μηδὲ μίσγε, αλλ’ ἔχέτω τὰς βλεφαρίδας σύνοφεν? Absurdum certe hoc esset. Quod si quis pertinaciter hanc interpretationem tueri voluerit, sed alio sensu: primum σύνοφεν legat, vt sit τὸ σύνοφεν substantium, quod, et nouum est, et durum: deinde claudens sententiam post σύνοφεν, et interpungens, addat δὲ post βλεφάρων, vt sit, βλεφάρων δ’ ἵτυν κελαινὴν, et repeatat απὸ τῆς κατῆς verbum ἔχέτω. Sed vide, quam vim afferas contextui. Deinde an colorem βλεφαρίδων describeret, de superciliorum colore taceret? Cur non potius integrum seruans orationis feriem, βλεφάρων ἵτυν accipies περιφρασίας, αὐτὶ τῶν ὄφρων? Nonne positae sunt κύκλῳ τῶν ὄμμάτων αἱ ὄφρους? Atqui dixit βλεφάρων, non ὄμμάτων· quid tum? Si ambiunt totum oculum, certe et palpebras, oculi partem illis magis vicinam, praesertim si de superiore palpebra intelligas. adde, quod hunc versum ingredi non poterat ὄμμάτων. Xenophon, Memor. I, 4. 6., quoque dicit, naturam prouidam ὄφρουσιν απογεισώσαι τὰ ὑπὲρ τῶν ὄφθαλμῶν. Denique mihi magis videtur consentanea rationi haec expositio. Si quis tamen aliquid melius afferat, illum sequar. Est autem aliquando σύνοφεν mulieris epitheton, quo etiam puellam quandam honestat Theocritus Eidyll. 8. v. 72. f. his versibus: Κῆμ' ἐκ τῷ ἀντρῷ σύνοφεν κόρη ἔχθες ἰδοῖσα τὰς δαμάλας παρελῶντα, καλὸν καλὸν ἡμες ἔφασκεν. Eadem appellatur et μίξοφεν. Anacreon, vt vides, addit λεληθότως. Videre est autem ita propemodum coēuntia supercilia iis, qui moesti frontem contrahunt, et corrugant. vnde etiam illi, verbo ab hoc nomine deducto, συνοφρυσθαι dicuntur. Mirum est vero, placuisse illis ita confusa supercilia, quum nihil a pulchritudine magis videatur alienum. Sed alia multa obseruabis veteribus fuisse in deliciis, quae tui non erunt stomachi. Caeterum linguae Latinae inopia loci huius interpretationem reddit paulo difficiliorem. Nam,

nec